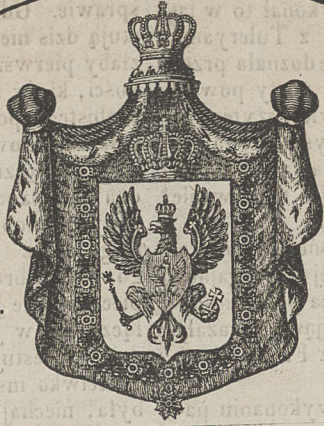

GAZETA W. KIEŃSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

czwarterośnie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 18. Sierpnia. — Dzisiejszy Monitor zamieszcza następujące nominacje w kole dyplomatycznym. Posłem w Petersburgu został hr. Lyneval, posłem w Rzymie książę Grammont. Pełnomocnymi ministrami: książę La Tour d'Auvergne w Turynie, margrabia Ferriere w Florencji, hr. Roculot w Sztuttgardzie, hr. Damremont w Hanowerze, hr. Comming z domu Guitaut w Darmstadzie, Mercie w Sztokolmie, Montherot w Atenach, były sekretarz poselstwa w Petersburgu Baudin w Kasslu, bar. Pichon w Teheranie. Ostatni zastąpi pana Bourré, który w skutek własnego życzenia pozostaje do dyspozycji.

Tryest, 16. Sierpnia. — Wczorajsza uroczystość ludowa była bardzo świetna. Dziś z rana arcyksiążę wyjechał z małżonką swoją do Wenecji.
— Z Ankony donoszą, że na dniu 10tym b. m. żydowski fachin przebił nożem chrześcianina. Lud byłby dopuścił się swywoli na żydach z powodu religijnego uniesienia, ale wojsko austriackie pierwszy wybuch fanatyzmu przytłumiło.

Berlin, 19. Sierpnia. — Najj. Pan raczył nadać w. ks. meklemburg szweryńskiemu marszałkowi dworu bar. Stenglin order orła czerwonego 2ej klasy, dyrektorowi sądu pow. tajn. radcy sprawiedliwości Hartmanowi w Głogowie order orła czerwonego 3ej kl. na pęclicy, majorowi Kanecke przy poselstwie w Wiedniu, kapitanowi Crusaz w 10tym pułku piechoty, kustoszowi biblioteki w kr. zamkach w Poczdamie Moellhausenowi order orła czerw. 4ej kl. tudzież landratowi Kroecher w Gardelegen krzyż kawalerski domu hr. Hohenzollernów, tudzież zamianować rentmistrza dóbr rządowych Raymana w Ostrzeszowie, radzą dóbr rządowych.

Berlin, 19. Sierpnia. — Według okólnika ministeryalnego z d. 18. Czerwca 1857 zamieszczonego w Staatsanzeigerze dzisiejszym, szkoły realne niemają wydawać zaświadczenia dojrzałości uczniom, którzy w języku łacińskim nie zostali uznani za zupełnie zdatnych. Dyspensacye pod tym względem miejsca mieć niemogą.

— Mówią tu, że pracują teraz nad planem ufortyfikowania Berlina na wzór Paryża. Podobno rozmiary mają się wkrótce pod tym względem rozpocząć. Jenerał Prittwitz ma budować tych fortyfikacji kierować.

— Utworzyli się tu towarzystwo na akcyę, celem wybudowania wielkiego składu dla Berlina niedaleko dworca hamburgskiego. Będzie ze stolicą połączony koleją żelazną, która też ją wiązać będzie z kanałem i okólną koleją prowadzącą do wszystkich kolei żelaznych berlińskich.

Najświeższe wiadomości. — Paryż cieszy się i deszcz nawet nieprzygasił jego uniesienia. Bawią go zwycięstwa odniesione w Osborne, zabawy, mowy cesarskie, gniewają deszcz i błoto, bo deszcz fajerwerk zagasił, a błoto czarne od makademu szarga elegancyą.

Cała prasa paryska nieczuje się z radości, ścisła Anglią za dotrzymanie serdecznego przymierza, a jako dobry przyjaciel bierze udział w smutku nad nie-szczęściami, które Anglią spotkało w Indiach i radzi aby się tymczasowo wcale nie troszczyła o sprawy europejskie. Tym sposobem mogłaby najłatwiej wyjść z kłopotów azjatyckich. Constitutionnel urzędowy nawet radzi, aby Anglia pozostawiła wolne pole cesarzowi w Europie, a wówczas naprawi sobie klęski poniesione w Chinach i Indiach. Tryumf Anglii w Chinach, mówi ten dziennik, odwołacza się wypadkami w Indiach. A ponieważ w czasach w których żyjemy, nawet najodleglejsze sprawy zostają w najściślejszym stosunku z temi, które się pod naszymi oczyma odbywają, przeto dodać możemy, że szybkie i dobre uśmierzenie burzy w Kantonie w części zawisło od rozsądku i umiarkowania, jakie okaże gabinet angielski w polityce europejskiej. Anglia powinna być wolną i niezwiązaną sprawami europejskimi, aby stanowczy wymierzyć cios w Azji.

Czyliżby te słowa giermka tuileryjskiego miały zwiastować nowe ustąpienie Anglii? — Być może; dowodzą one atoli bez żadnego dodatku w słowach, że połączenie Anglii nadzwyczaj jest krytyczne, inaczej nie byłoby zwycięstwa odniesionego w Osborne, nie byłoby zakłopotania angielskiego ministerstwa w obec parlamentu, a urzędowe dzienniki francuskie nie odważałyby się dawać rady, które sprzymierzeńca angielskiego koniecznie razić muszą.

Jakkolwiek angielskie dzienniki starają się isprawy indyjskie w różnnych przedstawiać kolorach, jednakowoż czarne cienie wielkich wypadków przedzierają się przez owe różanne sprawozdania i napelniają niemaleni troskami europejskich polityków, bo wątpią, aby Anglia wkrótce stała się panią wypadków, które nieobliczone skutki pociągnąć mogą za sobą na całym świecie.

Na przykład Times najlepszym jest dowodem, jak rzeczy stoją w In-

dyach, a przecie to dziennik, któremu idzie o jak największe łagodzenie sprawozdań nadchodzących z Indji. Times więc mówi, że położenie rzeczy nie pogorszyło się przynajmniej. Do d. 27. Czerwca Delhi było w ręku powstańców. Niczego to nie dowodzi, jak tylko, że nieuważano w przeciągu dni 10 od ostatnich naszych wiadomości za rzecz pożyteczną uderzyć na miasto. Tymczasem bliżej nam opisano miejsca, w których się powstanie rozszerzyło. Wyliczają nowe stacye powstania, oprócz znanych w Audzie, Delhach i Bundelkundzie. Mimo tych szczegółów, nie doszło do naszej wiadomości, co by nas upoważniało do przypuszczenia, że powstanie przybrało niebezpieczne znamiona. Nie mówią o powstaniu ludu.... Nie mała to jest rzeczą, że możemy utracić całą krajową armią niezmiernego państwa, której ludność przewyższa liczbę mieszkańców Francji i półwyspu hiszpańskiego razem wziętych, a mimo to, trzymamy się na najważniejszych stanowiskach wojskowych, utrzymujemy związki na wszystkie strony, bijemy powstańców, gdziekolwiek z nimi się ścieramy i chwytamy się środków na co rychlejsze uśmierzenie powstania. Jest to wiele za prawdę, więcej nawet, aniżeli na to liczyli powstańcy. — Krajowi kupcy dobrze osądzili, na jakie straty się narażają, gdyby powstanie odniosło zwycięstwo. Bankierowie padliby pierwsi ofiarą, a chociażby na początku liczyć mogli na jakie takie z nimi obchodzenie się, przecie w końcu ich pomyślność i bogactwa zawisły od naszego powodzenia lub upadku. Wedle ostatnich wiadomości z Kalkuty nabrali kupcy otuchy i po innych prezydenturach znikły obawy. Wojska, które przybyły do Kalkuty z Pegu i Chin, przyczyniły się bez wątpienia do ustalenia tego uczucia bezpieczeństwa. Pierwsze wojsko przybyło do Kalkuty d. 2. Lipca, i w tym czasie otucha wróciła w świecie handlowym. Wyprawę chińską poczytać można pod tym względem za pomyślny wypadek, bo 5000 wojska angielskiego mogło o dwa miesiące rychlej powrócić, aniżeli się spodziewano. Jeżeli braminowie liczyli na to, że zatrudnieni całkiem jesteśmy w Persji i Chinach bez względu na europejskich naszych sąsiadów, to się bezwątpienia przeliczyli i na nowo, jest to dowodem, że przebiegłość wschodnia mierzyć się nie może z siłą i postanowieniem europejskimi jak nieudolną jest obliczyć naprzód wszystkie niebezpieczeństwa, na jakie sprzyśnienie się naraża. Kiedy tak sprawy się obróciły, możemy śmiało wypowiedzieć, że ci dowcipai i kryjomi intryganci bardzo nieszczęśliwy czas obrali na wykonanie swoich zamiarów. W każdym innym niemal czasie lat trzech ostatnich byłiby nas mniej uzbrojonymi zastali, bo nigdy nie mieliśmy tyle zastępów, co teraz, nigdy nie byliśmy w pogotowiu rzucić całych sił naszych na przytłumienie zdradzieckiego powstania.

Rosya.

Rada państwa, zdaniem swem na d. 10. Lipca najwyżej zatwierdzonem, uchwaliła: W zamian odpowiednich artykułów Zbioru Praw postanowić: I. Bank handlowy może dawać pożyczki między innymi: 1) na bilety kas oszczędności i bilety 6cio-procentowe komisji umorzenia długu, po 95 k.; 2) na bilety 5cio-procentowe teje komisji i obligi 5cio-procentowe Królestwa Polskiego, po 90 k.; 3) na bilety komisji umorzenia długu 4½% przynoszące, po 85 k.; 4) na 4ro-procentowe bilety teje komisji, po 80 k., i na obligi polskie 500-złotowe po 70 k. za każdego rubla. II. Kantor rygiński, niezależnie od pożyczek wydawanych na wexle i towary, może udzielać pożyczki na bilety kas oszczędności, tudzież banków handlowego i pożyczkowego; na bilety 6cio-procentowe komisji umorzenia długu, po 95 k. za rubla; na obligacje pożyczkowe Królestwa Polskiego i obligacje skarbowe tegoż królestwa, na bilety towarzystw kredytowych szlacheckich gubernii liflandzkiej, estlandzkiej i kurlandzkiej; na przynoszące stałe dochód, bilety liflandzkiego banku włościańskiego i na obligi wydane przez komitet giełdy rygińskiej na skutek dozwoleń jejmu pięcioprocentowej pożyczki, po 80 kop. za rubla.

Z najwyższego rozkazu, przeznaczoną została na wsparcie dla wojskowych niższych stopni, ranionych przy osadzie twierdzy Sylistryi w czasie ostatniej wojny, suma rs. 7000 zebrana ze sprzedaży ofiarowanego na ten cel dzieła jenerał-majora świty J. C. Mości, księcia Orłowa. Podając o tem do wiadomości żołnierzy rannych pod Sylistryą, którzy otrzymawszy następnie uwolnienie z wojska, albo też urlop nieograniczony lub z długim terminem, zamieszkują w Królestwie Polskiem, komisya rządowa s. w. wzywa ich, aby w wszelkiemi posiadaniem przez nich dowodami, służbę ich, oraz otrzymanie rany przy osadzie twierdzy Sylistryi poświadczającemi, zgłaszali się do właściwego naczelnika powiatu, a w Warszawie do ober-policmajstra miasta, którzy mają obowiązek przyjmować od zgłaszających się żołnierzy prośby do komitetu najwyżej w dniu 18tym Sierpnia 1814 r. ustanowionego przegotowane, o przyznanie im wsparcia z ofiarowanego na ten cel przez księcia Orłowa funduszu, i przedstawiać takie prośby kolejją władz, dla odesłania onych ko-

